

Bennie Wittenhorst uit Kilder pakt de 1^e op St.Vincent in de VNCC en Nationaal eerste van Nederland.

Wat kan duivensport toch wonderbaarlijk mooi zijn. Je korft 7 “gewone duifjes” in voor St.Vincent en zaterdagochtend word je verrast door een supervroege duif en heel Nederland verbaast zich over deze bijzondere duif van Bennie Wittenhorst. Deze liefhebber had 6 duivinnetjes en 1 doffer voor St.Vincent uitgekozen en laat nu de 20-1266166 het in haar hoofdje halen om bijna aan één stuk door naar huis te vliegen. Van een gewoon duifje in één vlucht naar een nationaal kampioentje en ook nog op één van de zwaarste vluchten. Voor Bennie was haar aankomst een moment van grote vreugde en hij moest toen direct even denken aan zijn overleden ouders tijdens de coronaperiode. Van hen had hij geleerd dat de duivensport een pracht hobby is en dat je duiven met respect behoort te behandelen. Bennie zal een duif alle kansen geven om zich te bewijzen, (ver) oordelen op basis van één vlucht vindt hij niet reëel. Jaarlingen worden doorgehouden ook hebben zij geen prijs gevlogen. Als tweejarige wordt er meer gekeken naar prestaties en als driejarige moeten ze er staan. Bennie is actief in de bouwsector en staat in het vliegseizoen al om 05.30 bij zijn hokken om de duiven te verzorgen. Tijdens de werkdagen worden de duiven opgesloten, Bennie speelt dit jaar het totaal weduwschap, mede op aandringen van zijn clubgenoten is hij ook dit jaar de duivinnen gaan spelen op de zware fond. Daarvoor werden zij op de natour gespeeld met meer dan verdienstelijk resultaat. Bennie bereidt zijn duiven anders voor dan de meeste liefhebbers doen. Doffers zitten in hun nestvak met de rolluiken naar beneden, waardoor het hok weinig licht binnen laat. Bij de duivinnetjes heeft hij een soort kast gemaakt, waar ze overdag in vertoeven, bijna in het donker. De duivinnetjes zijn zo gewend aan deze situatie dat als Bennie de kast open zet ze vanzelf hierin plaats nemen (zie foto). Als de werkdag voorbij is, worden de doffers voor een dik uur losgelaten en daarna binnengehaald en afgevoerd. De duivinnen gaan daarna los en krijgen hetzelfde regime.

Bennie heeft bijna geen last van duivinnen die eieren leggen. Maar daar houdt het nog niet op, Bennie speelt zijn duiven ieder weekeinde en of je het nu gelooft of niet maar de kandidaten voor St. Vincent hebben het weekeinde voor de inkorving nog een vitesse vluchtje gedaan en waren ieder week daarvoor meegegeven voor een vlucht. Vooral met duivinnen kun je haast geen week overslaan voor rust, je moet ze aan de gang houden en zorgen dat het ritme er in blijft. Tijdens het opvoeren naar de vlucht toe strooit Bennie graag met pinda's en ze krijgen meer dagen per week enkele eetlepels met druivensuiker (10 liter/4 lepels) in het water. De winnende duivin komt uit een doffer van clubgenoot Luc Bramel gekoppeld aan een duivin van John Bosman. Beide heren zijn verwoedde fondliefhebbers. Toen Bennie 4 jaar geleden besloot om zich meer te gaan richten op de zware fond, besloot hij bij deze twee liefhebbers aan te kloppen. Je kunt overal wel een bonnetje kopen, maar Bennie heeft liever duiven uit bewezen lijnen, vlak uit de buurt. Want dan weet je hoe de duiven presteren. Gelukkig heeft hij het ouderkoppel (soort Nico Volkers/Gebr. Hagens/Gerard van Tuyl gekruist met soort van John Bosman) en kan hieruit nog aardig wat jongen trekken, dit jaar zitten er al een paar in de vliegploeg en bij de groep van de jongen van 2023. Het medisch verhaaltje kan men als standaard omschrijven. Wel wordt er zo nu en dan een medische check gedaan. Het hok van Bennie is door Bennie van Dijk bekeken en zijn adviezen zijn meegenomen in het huidige model. De kap is groot en hoog te noemen en biedt veel ruimte voor het verversen van de lucht. Het plafond bestaat uit gaas (je kijkt zo tegen de nok aan), dus duiven zitten open en bloot in de nestbakken, zonder een houten plafond. De dochter van Bennie zorgt er voor dat de losgelaten jonge duiven begin van de middag weer in hun hok kunnen.

Bennie heb je nog wat aan de 20-166 gezien, toen je haar inkorfde voor St.Vincent? Nee, helemaal niks, ze zag er goed uit, maar ging als 4^e getekende mee. Wel heeft ze in het verleden een aantal prijzen gepakt, maar niet opvallend. Toen ik haar daar zag op de klep, werd het mij emotioneel wat te veel. Ik heb snel John Bosman gebeld en hij was toevallig bij onze voerleverancier hier vlak in de buurt, John was er binnen no time en heeft even geholpen bij het officieel melden van de duif. Ik heb in de tussentijd nog gauw even een foto gemaakt van hoe de duif naar binnen liep (zie foto). Bennie gaf mij de duivin in de hand. Goed en slank gebouwd, een gesloten stuit met een elastische, wat smalle rug (zie je steeds vaker). De vleugel wat langer dan je zou verwachten bij de grootte van haar lichaam. Het oog ligt mooi gesloten in de kop. Je kon goed zien en voelen, dat zij aardig wat kilometers had gevlogen, maar haar vliegcarrière is voorbij, ze gaat naar het kweekhok. *Bennie waar let jij op als je een duif beoordeelt om haar mee te geven voor een vlucht?* Als een duif net haar pen heeft gestoten en er een puntje van de nieuwe pen er uitkomt, geef ik haar niet graag mee, er moet eerst een vlagje uitsteken. Een rood bloedstreepje op het borstbeen vind ik een goed teken van gezondheid en forme, voor het overige maak ik mij niet druk. Deze liefhebber speelt met ongeveer 70 vliegduiven, de helft wordt gevormd door jaarlingen. Hij kweekt ongeveer 70/80 jonge duiven. Bennie nog één vraagje: *“Wat vind jij de leukste aspecten van de duivensport?”* De omgang met mijn duivenvrienden, elkaar een duifje gunnen, elkaar helpen en ondersteunen, zonder dat kom je niet ver. Ik vind mijzelf een duivenliefhebber en geen duivenhouder. Het plezier en het genot om duiven te zien vallen van verre vluchten, geef je toch een geweldige kick, ik denk nu nog aan Bergerac 2021 toen om 02.21 onze eerste duif viel en ze dan weer klaar te maken voor de volgende uitdaging. Ook duiven die te laat komen van een vlucht, kunnen zomaar kopvliegen bij een volgende vlucht en dit onverwachte maak duivensport mooi.

De jongens van Seelen uit Borne pakken de 2^e duif in de VNCC.

Dit jaar lijkt voor de comb. Seelen een pracht van een jaar te worden. Op Limoges zaten ze ook mooi van voren en nu pakken ze met hun tweejarige nestduivin de 2de in de VNCC, tevens de 4de nationaal van Nederland. Helaas zag men de duivin niet echt vallen, ze zat namelijk tussen de duiven van Tienen. Echter bij het controleren van de aankomsten kwam zij in plotseling in beeld, vreugde alom. De 21-497 werd op 5-daagse jonkies ingekorfd, men had twee koppels mee en drie losse duiven. Vier hiervan hadden een prijsnotering te pakken. Waarom twee jongen en niet één? Van een goed spelende liefhebber had men gehoord dat koppels met één jong eerder weer beginnen te drijven. Waardoor de duivin weer sneller gaat leggen. Hun winnende duivinetje heeft een prima afstamming. De vader is een zoon van de 16-513 en deze grootvader beschikt over een lijst met prachtige resultaten, zo werd hij 6de asduif van de ZLU 2019. Grootmoeder van vaderszijde is dochter Sofie en Sofie speelde de 3de nationaal St. Vincent in 2011. De moeder van de 21-497 is een dochter van The Special One, hij vloog de 1^e internationaal Barcelona en was gekoppeld met dochter New Laureaat, die op zijn beurt gekoppeld was met Kleine Jade. Je ziet een mix van goede duiven van twee topliefhebbers. De 21-497 komt uit de groep laatjes van 2021, de jongens zochten een oplossing voor de grote verliezen bij de jongen. Juist met deze laatjes hopen zij de oplossing hiervoor gevonden te hebben. Hun duiven worden regelmatig medisch nagekeken, gelukkig, bijna altijd negatief. Duiven moeten tweekeer per dag een uur verplicht trainen (ochtend/avond). De 21-497 wordt gewoon dit jaar doorgespeeld, ondanks dat het respect voor haar prestatie, gezien de afstand, hoog is. Als ze goed zijn, moet je ze spelen, is het motto.

Gerrit-Jan Wiering heeft de derde snelste duif in de VNCC.

Even Gerrit-Jan gebeld om meer te weten te komen over zijn voorbereiding van zijn snelle duivin. Gerrit-Jan, hoe had je deze duivin voorbereid? In feite was er geen voorbereiding, ze broedde op kalkeieren, maar liep net voor de dag van inkorving van de eieren. Vandaar, dat ze als laatste op de lijst stond van de 5 duiven. Ze was een beetje buiten mijn aandachtsveld, gezien haar stand. Echter dit weerhield haar niet om een kopprijs te pakken, ook nationaal zat ze voorin (27^e van 10.199 duiven). De overige duiven zaten op een jong van 8 dagen. Gerrit-Jan mag je rekenen tot de kleinere liefhebbers (30 vliegduiven? 30 jonger per jaar), maar hij weet zijn duiven tot op de bot te motiveren. Zo had Gerrit-Jan de 192^e duif op Barcelona in 2022 (2 mee), ja daar speelt Gerrit-Jan ook op. Hij is zeer tevreden over de kruidenmix (1 ml op 10 liter water) van Jan Smit, duiven blijven er gezond door. In het vlieghok ligt elk jaar een baaltje stro, dit jaar erwtenstro, waar de duiven zelf mee kunnen stoeien. Vier dagen voor het inkorven wordt er een zelfgemaakte mengeling verstrekt aan de duiven: 50% Jellema Premium en 50% Turbo. Tevens staan er potjes met voer in de nestbakken. De winnende duif is een halfzusje van de Barcelona duif van 2022, beiden hebben dezelfde moeder. Gerrit-Jan heeft geen aanpassingen gedaan i.v.m. de heersende N)-winden, alleen heeft hij de jaarlingen geen twee dagfond vluchten laten vliegen, maar één. Hij koppelt regelmatig zijn duiven om, zodat er meer kansen ontstaan op een goede duif. Hij hanteert het nestspel en houdt duivensport simpel, maar wel doeltreffend. Gerrit-Jan is het voorbeeld van duivensport hanteerbaar te houden, het draait uiteindelijk om kwaliteit. Want als je een paar echte goede duiven hebt, heb je er ook niet veel nodig. Een oude bekende Belgische liefhebber zei eens tegen André Roodhooft "Als het met 20 niet lukt, dan lukt het ook niet met 40. Gerrit-Jan heeft dit nog eens kracht bij gezet met 5 mee en 3 in de prijzen.

VNCC Klaas Mulder (klaas.bb56@kpnmail.nl)